

Titulus. lxxiiiij.

Ad se laudandū familiaris.

Quis seipsum laudare nullū decere uideat: sitq; illud tri-
to qd' uerbo dicit: Laus in ore sordescit proprio: nihil est **Laus ppria**
tñ tam uniuersale qd' nō admittat quicq; (ut **Aristoteli pla** sordet.
cuit) exceptiōis. Nā q̄ ego fuerim diligēs in studēdo ado- **Aristoteles**
lescens: dieq; ac noctu uacauerim bonis artibus: hinc pōt
intelligi qd' nō dū annū quintūdecimū fugiens docebam
publice. **S**obrie autē uiuebā: inedia non cedens nec algori
nec aestui: sed in omni labore sollertissim⁹. Idētidē tibi cen-
seo faciendū mi fili: ut mei nō desinas esse æmul⁹. **Ex Me-**
diolano. viij. kalēdas **Quintilis.**

Ad se laudandū familiarissima.

Possē in te corrigēdo admonēdoq; mi discipule: me plu-
rimū laudare: docereq; q̄ essem ego laudatus ab omnib⁹
hac ætate: q̄ tu uix lrarū attigisti bonarum cunabula. **Q**uo
fit ut nō tā mei laudādi q̄ tui cōmonēdi grā: certo te scire
uelim fuisse me in teneris annis tā studiosū: ut maiori natu
nō fuerit multū deinceps laborādū: qd' ut puer nō præter
mittas te unice rogo. **Ex Mfo.** vij. kalēdas **Quintilis.**

Ad se laudandū grauis.

Laudabat se **Chiron** apud **Achillem**: ut in **Homero** legit **Homerus**
& **Aristoteles** apud **Alexandrū**: non alia quidē de causa
(nec em̄ se iactabant: uera loq̄ebant) nisi ut discipulos ad
similes inflāmarēt laudes: & teneriora ingenia quasi allice-
rent ad imitandū. **E**go autē qui non tibi minus afficior q̄
illis illi: possum etiā meis exemplis superioris ætatis ad uirtu-
tes inuitare atq; ducere. **N**on em̄ cū erā eiusdē ætatis fere
cuius tu nunc es ornamentum: libidinibus uacabam: non
in lasciujs educabar: non uiuebam molliter: sed quis om-
nia forent apud parētes mihi delicatissima: modestissime
tamen degebam: nihilq; curabam uæhemētius q̄ nō esse
cum ijs æqualibus: in quibus uel impudicitia quicq; uide-
retur uel negligentia litterarum. **A**deram cum senibus
præceptoribus quidem illis: a quibus & litteras simul: &

mores discere possem. Ita factū est nō multo tēporis cur-
su: ut nō litteris solū eruditus: sed uita non infusus aut im-
modestus apud omnis ciues meos factus sim plurimi. **H**is
uitæ ac disciplinæ modis te uelim ambulare: meaq; sequi
uestigia: quibus uel omne sit iter tibi futurū iucundissimū
uel nullūq; iniucundū. **Q**uid enim est quod tuam magis fu-
turam oblectet senectutē: q̄ si scias ac sapias? **S**cire autē: at
nō sapere: te minus uelim: q̄ si sapias tantū: at nescias. **A**c-
cinge te igit̄: si me amas ac te ipsum his ordinibus: teq; mi-
hi gratiorem assidue fore: censeo. **Ex Mediolano. v. ka-
lendas Quintilis.**

Synonyma ad se laudandum.

Ego semp bonis artibus uacauī diligētius.

Nulq; delij bonis facultatibus operā adhibere.

Fac ut imitere meam adolescentiam: quæ fuit in discendo
sollertissima.

Nunq; te a bonis distrabas litteris.

Imitare me præceptorē tuum: qui fui sedulus in discēdo.

Quotiens ea perges uia: qua pgressus ego sum: & litteris
simul præstabis & moribus.

Nihil est tibi laudis defuturū: si mei malueris q̄ tui adole-
scentis similem.

Omnis pueritia mea bonis est artibus exercitata.

Quid est: cur meā adolescentiā nō laudem: quæ semp est
in litteris moribusq; exercitatissima.

Decet aliqñ se laudare: ut aliq; ad idē laudis inflāmentē.

Fui puer modestissim⁹: pariter & litterarū amātissimus.

Abborruī in teneris annis ab omni scelere.

Nihil fuit mihi puero quidē odiosius ignauia & inertia.

Si quæris ineuntis ætatis meæ rationem: uixi modestissi-
me litteris deditissimis.

Titulus. lxxv.

Sui expurgatiua familiaris.

Væhemēter a uirtute quidē aberrat: q̄ me dicet uolenter
oppressisse puellam atq; tam grauem incestum cōmisisse.

Non
ei
grit
ratur
me
bus
nang
quod
no
accip

Sum
ta
ppin
runt
m
tus
es
nocer
lauda
adeo
as:ti

Nullo
u
siquod
dicat
bebi
suis
& ce
si
id ma
sola
ceder
nateq;
tu me
tior un
Sic
m
tū me
tūci cur